

Kémia

K. 459. Kénsavgyárban a 98 tömeg %-os tömény kénsav oldatot csomagolják a kereskedelem számára. A minőséget igazoló címkén $1,84 \text{ g/cm}^3$ sűrűség érték van feltüntetve. Mekkora az oldat moláris töménysége?

K. 460. Az **M** egyvegyértékű fémből egy 13g tömegű minta ugyanakkora mennyiségű hidrogént fejleszt vízből, mint 10,9 g cink sósavból. Mekkora az egyvegyértékű fém relatív atomtömege?

K. 461. A $0,5 \text{ mol/L}$ töménységű AgNO_3 oldatba egy 20g tömegű vaslemez helyeztek. Egy bizonyos idő elteltével, amikor az oldat már nem tartalmazott ezüst-ionokat, a lemezt lemérték, s tömegét $48,57 \text{ g}$ -nak találták. Számítsuk ki, hogy milyen mértékű volt a vaslemez átalakulása, és mekkora térfogatú ezüst-nitrát oldatra volt szükség a feladat feltételei mellett!

K. 462. Két gázkeveréket készítettek. Az egyiket metánból és etánból, a másikat propánból és butánból. Mindkét keverékben a gázok tömegaránya 2:1, említésük sorrendjében. Mindkét keverékből elégettek 300 g tömegű mennyiséget. Mekkora térfogatú standard állapotú levegőre ($20 \text{ tf.}\% \text{ O}_2$, $80 \text{ tf.}\% \text{ N}_2$) volt szükség a gázelegyek elégetésére? Értelmezzétek az égetésekhez szükséges levegőmennyiségek közti különbséget!

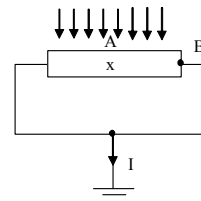
K. 463. Részleges hidrogénezéssel az izoprént olyan alkénné alakították, amely savas közegben kálium-bikromáttal oxidálva ecetsav és aceton elegyét eredményezte. Számítsuk ki: 1. Mekkora mennyiségű izoprént hidrogéneztek, ha a 80%-os oxidáció eredményeként a termékelegy 116 g acetont tartalmazott? 2. Mekkora térfogatú 2M-os töménységű kálium-dikromát oldatra volt szükség az oxidációra?

Fizika

F. 326. A föld felszínétől $v_0=10 \text{ m/s}$ kezdősebességgel $\alpha=45^\circ$ -os szög alatt elrúgott labda a rúgás helyétől 3 m -re található függőleges fallal ütközik. Határozzuk meg sebességének nagyságát és irányát a tökéletesen rugalmas ütközés után ($g=10 \text{ m/s}^2$)

F. 327. Mindkét végén zárt, adiabatikusan szigetelt m tömegű hengert M tömegű dugattyú két részre oszt. A henger mindegyik részében ν mól C_ν mólhőjű ideális gáz található. A hengert kissé meglökve, tengelyével megegyező irányba, v sebességgel mozgásba hozzuk. Határozzuk meg a gáz hőmérsékletének változását a dugattyú rezgéseinek megállása után. A dugattyú és a henger közötti súrlódást elhanyagoljuk.

F. 328. Homogén fémrúdra, melynek végeit az ábra szerint földeltük, elektronnyaláb érkezik. A rúd minden egységnyi hosszúságú darabjára, egységnyi idő alatt, ugyanannyi elektron jut. Adott a rúd R ellenállása és a földbe folyó áram I erőssége. Határozzuk meg a rúd közepe és egyik vége közötti potenciálkülönbséget.

$\text{CO}_2 + \text{Ca}(\text{OH})_2 = \text{CaCO}_3 + \text{H}_2\text{O}$ egyenlet értelmében. A két reakcióegyenlet alapján írható: $\nu_{\text{CaCO}_3} = \nu_{\text{CO}_2} = 3\nu_{\text{C}_3\text{H}_8}$. Mivel $M_{\text{CaCO}_3} = 100\text{g/mol}$ $\nu_{\text{CaCO}_3} = 0,15\text{mol}$, $\nu_{\text{C}_3\text{H}_8} = 0,05\text{mol}$.

Avogadro törvénye értelmében gázoknál az anyagmennyiségek aránya azonos a térfogatok arányával, ezért az edényben propán mellett $0,5\text{mol O}_2$ volt, vagyis az égés előtt $0,55\text{mol}$ gáz biztosította 25°C hőmérsékleten az 1 atm nyomást. Az általános gáztörvény értelmében $pV = \nu RT$, ahonnan $V = 13,48\text{ dm}^3$.

Fizika

Firka 6/2002-2003

F. 286. a) Legyen v_0 a vízszintesen elhajított test kezdősebessége. Akkor $d = x = v_0 t_1$, ahonnan $v_0 = d/t_1$. A talajra érkezéskor a két test közötti távolság

$$D = v_0 t = v_0 \sqrt{\frac{2h}{g}} = \frac{d}{t_1} \sqrt{\frac{2h}{g}} = 42,42\text{m}$$

$$\text{b) } v = \sqrt{v_0^2 + g^2 t^2} = \sqrt{\frac{d^2}{t^2} + 2gh} = 69,5\text{m}$$

$$tg\alpha = \frac{v_y}{v_x} = \frac{gt_1}{d} \sqrt{\frac{2h}{g}} = 11,54 \quad \theta = 85^\circ 4'$$

F. 287. A körfolyamat p, V diagramon az ábrán látható. Hőelnyelés az 1-2 izobár folyamat alatt történik: $Q_1 = Q_{12} = \nu C_p (T_2 - T_1)$.

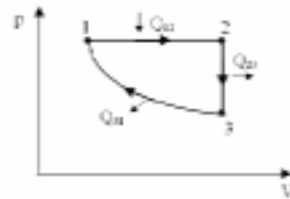
Hőleadás a 2-3 izochor hűtés, valamint a 3-1 izoterm összenyomás során következik be:

$$Q_2 = \nu C_v (T_3 - T_2) + \nu RT_1 \ln \frac{V_1}{V_3}$$

$$\text{Ugyanakkor } \varepsilon = \frac{V_3}{V_1} = \frac{V_2}{V_1} = \frac{T_2}{T_1} \quad (T_3 = T_1)$$

$$\text{Így a hatásfok } \eta = \frac{Q_1 - |Q_2|}{Q_1} = \frac{C_p (T_2 - T_1) - C_v (T_2 - T_1) - RT_1 \ln \varepsilon}{C_p (T_2 - T_1)}$$

Elosztva a nevezőt és számlálót is $C_v T_1$ -gyel és felhasználva a $C_p - C_v = R$ R.Mayer összefüggést, kapjuk: $\eta = \frac{\gamma(\varepsilon - 1) - (\varepsilon - 1) - (\gamma - 1) \ln \varepsilon}{\gamma(\varepsilon - 1)} = \frac{(\gamma - 1)(\varepsilon - 1 - \ln \varepsilon)}{\gamma(\varepsilon - 1)} = 8,8\%$

F. 288. A gyűrű felületén áthaladó mágneses fluxus kifejezése $\phi = \pi r^2 B_{\text{max}} \sin \omega t$, az indukált elektromotoros feszültségé $e = -\pi r^2 \omega B_{\text{max}} \cos \omega t$

$$\text{A gyűrűben } t \text{ idő alatt felszabaduló hőenergia: } W_t = \frac{e_{\text{eff}}^2 t}{R} = \frac{e_{\text{max}}^2 t}{2R} = \frac{(\pi r^2 \omega B_{\text{max}})^2 t}{2R}$$

$$\text{A gyűrű } R \text{ ellenállása } R = \frac{\rho l}{S} = \rho \frac{2\pi r}{S}, \text{ ahol } S \text{ a gyűrű keresztmetszetének felülete.}$$

$$\text{Így } W_t = \frac{\pi r^3 \omega^2 B_{\text{max}}^2 S t}{4\rho}. \text{ A gyűrű felmelegítéséhez szükséges hő:}$$

$$Q = mc(\theta_{\text{ov}} - \theta_1) = 2\pi r S d c (\theta_{\text{ov}} - \theta_1)$$

Behelyettesítve a fenti kifejezéseket a $W_t = Q$ egyenlőségbe, kapjuk:

$$B_{\text{max}} = \sqrt{\frac{8\rho d c (\theta_{\text{ov}} - \theta_1)}{r^2 \omega^2 t}} = \frac{2}{r\omega} \sqrt{\frac{2\rho d c (\theta_{\text{ov}} - \theta_1)}{t}}$$

F. 289.

A hullámok szuperpozíciójának eredményeként a találkozási pontban az A amplitúdó kifejezése: $A = \sqrt{A_1^2 + A_2^2 + 2A_1A_2 \cos(\varphi_2 - \varphi_1)}$,

ahol $\varphi_2 - \varphi_1 = \frac{2\pi}{\lambda}(\sqrt{d^2 + d_2^2} - d_2) = \frac{2\pi v}{c}(\sqrt{d^2 + d_2^2} - d_2) = \frac{\pi}{3}$. Behelyettesítve kapjuk: $A = \sqrt{7}$ mm.

Informatika

Barok Botond balánbányai FIRKA olvasó, a csíkszeredai Márton Áron Gimnázium XII. osztályos tanulója már régóta foglalkozik a *Hanoi tornyai* feladattal, minél egyszerűbb és gyorsabb algoritmust próbált találni a probléma megoldására.

Az általa talált megoldást közöljük.

Számozzuk meg a korongokat a legkisebttől a legnagyobbig, a rudakat pedig az A , B , C betűkkel jelöljük (a *Pascal* megoldásban 1, 2, 3).

A lehető legkisebb koronggal kell lépni (de ne az legyen, amivel közvetlen előtte is léptünk). Ha a korong száma páratlan, akkor $A-B-C-A$, ha a korong száma páros, akkor $A-C-B-A$ átvitelt alkalmazunk. Az eljárás *Pascal*ban így néz ki:

```

procedure hanoi(a: tomb; n: vek; n1: byte; var t: longint);
var
  k, k1, k2, t1, t2: byte;
begin
  k := 3;
  t := 0;
  repeat
    inc(t);
    t1 := ((k+1) mod 4) + ((k+1) div 4);
    t2 := ((t1+1) mod 4) + ((t1+1) div 4);
    if a[t1, n[t1]] < a[t2, n[t2]] then k1 := t1
      else k1 := t2;
    k2 := ((k1 + (a[k1, n[k1]] mod 2) + 1) div 4) +
      ((k1 + (a[k1, n[k1]] mod 2) + 1) mod 4);
    atrak(a, n, k1, k2, k);
  until (n[2] = n1+1) or (n[3] = n1+1)
end;

```

Az a tömbben tároljuk mindhárom rúdon található korong számozását. A tömb első eleme a legnagyobb korong számánál 1-gyel nagyobb (strázsa). Az $a[x, y]$ jelentése: x a rúd száma, y a rúdon lévő elemek száma.

A változók jelentése:

- $n1$: hány korongra kell megoldani a feladatot
- t : a lépések száma
- k : melyik rúdról vettünk le
- $k1$: melyik rúdról fogunk levenni
- $k2$: melyik rúdra fogunk feltenni
- $n[i]$, $i = 1, \dots, 3$: az i -edik rúdon lévő korongok száma

Mivel 4-gyel és 2-vel osztunk, eltolással is megoldhatjuk.

Az *atrac* eljárás:

```

procedure atrak(var a: tomb; var n: vek; m1, m2: byte; var k: byte);
begin
  a[m2, n[m2]+1] := a[m1, n[m1]];
  a[m1, n[m1]] := 0;
  dec(n[m1]);
  inc(n[m2]);
  k := m2;
end;

```

Barok Botond